EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 27.5.2011
COM(2011) 297 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Ziņojums par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/42/EK, ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza Direktīvu 1999/13/EK, īstenošanu un pārskatīšanu

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Ziņojums par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/42/EK, ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza Direktīvu 1999/13/EK, īstenošanu un pārskatīšanu

1. IEVADS

2004. gada 21. aprīlī tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/42/EK, ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza Direktīvu 1999/13/EK (turpmāk „Krāsu direktīva").

Krāsu direktīvas mērķis ir ierobežot gaistošo organisko savienojumu (turpmāk „GOS") emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos[1], lai novērstu vai samazinātu gaisa piesārņojumu, ko GOS rada, veidojot piezemes ozonu. Tās mērķis ir papildināt pasākumus, kas jāveic valsts līmenī, lai nodrošinātu atbilstību GOS emisiju pieļaujamajam līmenim, kas noteikts Direktīvā 2001/81/EK par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām (turpmāk „*NEC* direktīva").

Produkti, uz kuriem attiecas Krāsu direktīva, ir krāsas un lakas, ko izmanto ēkām, to apdarei un elementiem, kā arī palīgkonstrukcijās dekoratīviem, funkcionāliem un aizsardzības mērķiem, kā arī transportlīdzekļu galīgās apdares materiāli.

Šim nolūkam Krāsu direktīvā noteikta prasība, ka produktiem, uz kuriem tā attiecas un kurus laiž tirgū pēc 2007. gada 1. janvāra, GOS saturs nedrīkst pārsniegt tās II pielikumā norādītās robežvērtības. Krāsām un lakām pēc 2010. gada 1. janvāra otrajā posmā piemēro stingrākas GOS robežvērtības.

Krāsu direktīvas 14. pantā tika noteikta prasība dalībvalstīm transponēt šo direktīvu savā likumdošanā vēlākais līdz 2005. gada 30. oktobrim. Direktīvas transponēšanas situācijas kopsavilkums ir sniegts šā ziņojuma 2. iedaļā.

Krāsu direktīvas 6. un 7. pantā ir noteikta prasība dalībvalstīm izstrādāt uzraudzības programmu, lai pārbaudītu atbilstību šai direktīvai, un regulāri ziņot Komisijai par uzraudzības programmas rezultātiem. Pamatojoties uz šo informāciju, novērtēta

[1] „Transportlīdzekļu galīgās apdares materiāli" tiek definēti kā produkti, kas uzskaitīti Krāsu direktīvas II (B) pielikuma apakškategorijās. Tos izmanto Direktīvā 70/156/EEK definēto autotransporta līdzekļu vai to daļu pārklājumiem ārpus ražošanas iekārtām, kurus uzklāj kā transportlīdzekļa remonta, aizsardzības vai dekoratīvās apdares daļu.

direktīvas īstenošana dalībvalstīs, un pārskats par galvenajiem secinājumiem sniegts šā ziņojuma 3. iedaļā.

Krāsu direktīvas 9. pantā Komisija ir aicināta iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izklāsta:

- potenciālu tam, lai veiktu GOS satura samazinājumus produktos, uz kuriem neattiecas šī direktīva, tostarp krāsām un lakām aerosola iepakojumā;

- iespējamus turpmākus GOS satura stingrākus ierobežojumus, kas šajā direktīvā noteikti transportlīdzekļu galīgās apdares materiāliem un

- jaunu aspektu, kas attiecas uz Krāsu direktīvas II pielikumā norādīto robežvērtību, kuras piemēro no 2010. gada 1. janvāra (II posms), piemērošanas sociāli ekonomisko ietekmi.

Šīs analīzes rezultāts ir apkopots šā ziņojuma 4. iedaļā.

2. TRANSPONĒŠANA

Termiņš Krāsu direktīvas transponēšanai valstu likumdošanā bija 2005. gada 30. oktobris. Vairākas dalībvalstis to paveica noteiktajā termiņā, visas dalībvalstis pabeidza transponēšanu savās teritorijās drīz pēc šā datuma.

Komisija nav konstatējusi nekādus nopietnus neatbilstības gadījumus, dalībvalstīm transponējot šo direktīvu.

3. ĪSTENOŠANA

3.1. Ievads

Krāsu direktīvas 7. pantā noteikta prasība dalībvalstīm ziņot par to uzraudzības programmu rezultātiem, lai parādītu atbilstību šai direktīvai. Tajā arī noteikta prasība dalībvalstīm ziņot par produktu kategorijām un daudzumiem, kas licencēti saskaņā ar direktīvas 3. panta 3. punktu. Pirmais ziņojums par 2007. gadu bija jāiesniedz Komisijai līdz 2008. gada 30. jūnijam. Šim nolūkam Komisija izstrādāja un pieņēma vienotu formātu[2].

Ziņojumi tika saņemti no 26 dalībvalstīm un tie ir pieejami EUROPA tīmekļa vietnē[3].

3.2. Dalībvalstu uzraudzības programmas un inspekcijas (2007)

Dalībvalstu iesniegto ziņojumu vispārīgs novērtējums parādīja, ka, neskatoties uz dažiem iztrūkumiem informācijā, kas radušies tāpēc, ka kopš direktīvas stāšanās spēkā pagājis neilgs laiks, no dažu dalībvalstu veiktās uzraudzības rezultātiem var iegūt vērtīgu informāciju.

---

2 Komisijas 2007. gada 22. marta Lēmums 2007/205/EK (OV L 91, 31.3.2007., 48. lpp.)

3 http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_ms_reporting.htm

Dalībvalstīs ievērojami atšķiras par Krāsu direktīvas īstenošanu atbildīgo kompetento iestāžu administratīvā organizācija. Dažas dalībvalstis izmanto centralizētu pieeju, uzticot šo pienākumu vienai valsts iestādei, citās koordinēšana, uzraudzība un pārkāpumu noteikšana uzticēta trim atsevišķām valsts iestādēm, un vēl citās ir valsts līmeņa iestāde koordinācijai, bet reģionālie biroji uzraudzībai un pārkāpumu noteikšanai. Gadījumos, kad ir iesaistītas vairākas iestādes, dalībvalstis parasti skaidri nošķir attiecīgo atbildības jomu vai nodrošina koordinētu pieeju.

Ražotāju, importētāju, vairumtirgotāju, mazumtirgotāju un uzņēmēju paziņoto inspekciju skaits 2007. gadā bija no nulles līdz 540; lielākā daļa dalībvalstu ziņoja par 10 līdz 100 objektu apmeklējumiem. Tomēr tas nesniedz informāciju par aptvertā tirgus daļu. Dalībvalstīs ievērojami atšķiras īpašās darbības, kas īstenotas inspekciju veikšanai. Nebija pieejama informācija par sadalījumu attiecībā uz objektu apmeklējumiem, kuros pārbaudīja atbilstību GOS robežvērtībām un objektu apmeklējumiem, kuros pārbaudīja atbilstību marķējuma prasībām.

Inspekciju laikā tika konstatēti vairāki neatbilstības gadījumi. GOS robežvērtību pārkāpumi kopumā bija mazāk nekā 5 % gadījumu, bet marķējuma prasību pārkāpumi tika konstatēti biežāk un parasti apmēram 20 % gadījumu.

Attiecībā uz Krāsu direktīvas 3. panta 3. punkta piemērošanu tikai viena dalībvalsts ziņoja, ka ir izsniegtas individuālas atļaujas tādu produktu pārdošanai un pirkšanai, kuri tiks izmantoti tādu ēku un antīko transportlīdzekļu restaurācijai un uzturēšanai, kuriem ir īpaša vēsturiska un kultūras vērtība, bet kas neatbilst GOS robežvērtībām. Visas pārējās dalībvalstis ziņoja, ka tās nav paredzējušas iespēju piešķirt šādas atļaujas vai ka šādu atļauju saņemšanai 2007. gadā pieteikumi nav saņemti.

Vairākas dalībvalstis iesniedza piezīmes par grūtībām, ar kurām tās saskārušās Krāsu direktīvas īstenošanā. Galvenā īstenošanas problēma bija administratīvo līdzekļu trūkums uzraudzībai un nepietiekams (akreditētu) analītisko laboratoriju skaits. Visbiežāk tika minēti interpretācijas jautājumi attiecībā uz direktīvas jomu (definīcijas), produktu klasifikācija konkrētā apakškategorijā un mijiedarbība ar Direktīvu 1999/13/EK[4] (turpmāk „GOS šķīdinātāju emisiju direktīva”), kā skaidrots 3.3. iedaļā.

3.3. Mijiedarbība ar GOS šķīdinātāju emisiju direktīvu

Vairākas dalībvalstis ziņoja par grūtībām, kas radušās tādēļ, ka pārklājas Krāsu direktīvas un GOS šķīdinātāju emisijas direktīvas piemērošanas joma. Saskaņā ar Krāsu direktīvas 3. panta 2. punktu dalībvalstis var pieļaut izņēmumu attiecībā uz GOS robežvērtībām produktiem, ko pārdod ekskluzīvai lietošanai darbībām, uz ko atteicas GOS šķīdinātāju emisiju direktīva un ko veic reģistrētā vai atļautā iekārtā saskaņā ar minētās direktīvas 3. un 4. pantu. Tā rezultātā uz vienas un tās pašas produktu kategorijas krāsām un lakām (piemēram, kokam) atkarībā no to lietojuma attiecas dažādas GOS prasības. Lai gan GOS satura ierobežojumu tām krāsām, kuras izmanto tikai un vienīgi iekārtās, kuras atbilst GSO šķīdinātāju emisiju direktīvai, Krāsu direktīvā nav noteikts, tādām pašām krāsām, kuras izmanto ārpus šīm iekārtām, jāatbilst Krāsu direktīvā noteiktajām GOS robežvērtībām.

[4] OV L 85, 29.3.1999., 1. lpp.

Uzraudzīt gala izmantošanu produktiem, kuriem pieļauti izņēmumi, un nodrošināt, ka šīs krāsas tiek izmantotas tikai atbilstošās iekārtās, kompetentajām iestādēm ir sarežģīts uzdevums. Uzdevumu īstenošana kļūst vēl grūtāka, jo ir dažādas darbības, no kurām dažām piemēro GOS šķīdinātāju emisiju direktīvu un dažām to nepiemēro, un tās visas veic vienā iekārtā.

Īstenošanas ziņojumos var konstatēt vairākas procedūras, kuru mērķis nodrošināt pareizu Krāsu direktīvas 3. panta 2. punkta piemērošanu, un vērojams atšķirības starp dalībvalstīm. Tās attiecas uz marķēšanas prasībām neatbilstošajiem produktiem, nepieciešamību pircējam sniegt pierādījumu, ka produkti tiks izmantoti tikai iekārtās, uz kurām attiecas GOS šķīdinātāju direktīva, un prasību reģistrēt pircējus, kas iegādājas neatbilstošus produktus.

3.4. Komisijas atbalsts direktīvas īstenošanai

Komisija strādā ar dalībvalstu pārstāvjiem Komitejā, kas minēta Krāsu direktīvas 12. pantā, lai skaidrotu jautājumus attiecībā uz direktīvas interpretēšanu un īstenošanu. Šajā kontekstā tika identificēti daži elementi, kuriem nepieciešams sīkāks skaidrojums, piemēram, dažas definīcijas, krāsu un laku dažādu apakškategoriju darbības joma, marķēšanas prasības 4. pantā un transportlīdzekļu dažu galīgās apdares materiālu klasifikācija. Vairāki šie jautājumi jau ir skaidroti Komisijas norādījumos[5], bet citi ir izskatīti šīs direktīvas pārskatīšanas laikā un tiks skaidroti turpmākos norādījumos.

Turklāt ar Komisijas 2010. gada 19. novembra Direktīvu 2010/79/ES[6] ir ieviests papildu standarts attiecībā uz analītiskajām metodēm, ar kurām novērtēt atbilstību GOS robežvērtībām, un tās ļaus pārbaudīt atbilstību izmaksu ziņā daudz efektīvākā veidā.

3.5. Secinājumi par īstenošanu

Laikā, kad tika apkopoti dati šim ziņojumam (par 2007. gadu), Krāsu direktīvas īstenošana dalībvalstīs bija pašā sākuma stadijā, jo GOS robežvērtības, kas norādītas I pielikumā, ir spēkā tikai no 2007. gada 1. janvāra. Turklāt saskaņā ar 3. pantu dalībvalstīm tika piešķirts vienu gadu ilgs pārejas periods, atļaujot laist tirgū neatbilstīgus produktus, kas ražoti līdz 2007. gada 1. janvārim.

Līdz šim saskaņā ar 7. pantu saņemtā informācija rāda, ka daudzas dalībvalstis ir izveidojušas tirgū laisto produktu atbilstības uzraudzības programmas. Tomēr Komisijai ir liecības, ka 2007. gadā vairākas dalībvalstis joprojām nebija izveidojušas savas inspekciju programmas. Ražotāju un importētāju pienācīga uzraudzība ir jo īpaši svarīga, lai nodrošinātu atbilstību direktīvā noteiktajām GOS robežvērtībām un marķēšanas prasībām. Tāpēc jāpilnveido uzraudzības programmas un prakse, un dalībvalstis tiks rosinātas veikt pieredzes apmaiņu un vienai no otras mācīties izmantojot labas prakses piemērus.

Paredzams, ka plašāku novērtējumu tam, kā dalībvalstis izpilda direktīvā noteiktos uzraudzības pienākumus, varēs veikt, pamatojoties uz valstu otrajiem ziņojumiem

---

5 http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_faq.htm

6 OV L 304, 20.11.2010., 18. lpp.

par īstenošanu, kuri par 2010. gadu saskaņā ar 7. pantu jāiesniedz līdz 2011. gada 30. jūnijam.

4. DIREKTĪVAS PĀRSKATĪŠANA

4.1. Ievads

4.1.1. Pārskatīšanas klauzula

Krāsu direktīvas 9. pantā paredzēts pārskatīt direktīvu, lai identificētu robežvērtību turpmākas samazināšanas iespējas. Izvērtējamie grozījumi ietver direktīvas darbības jomas paplašināšanu, piemērojot to citiem produktiem un stingrāku GOS robežvērtību ieviešanu transportlīdzekļu galīgās apdares materiāliem. Bez tam tajā paredzēts izskatīt iespējamo sociāli ekonomisko ietekmi, ko rada direktīvas īstenošana un ko neatzina direktīvas sagatavošanas laikā.

Lai atbalstītu pārskatīšanu, Komisija ir noslēgusi līgumu ar neatkarīgu konsultantu. Pētījumā, kas notika 2008. un 2009. gadā, iesaistījās visas galvenās iesaistītās puses. Pētījumā tika aplūkoti Krāsu direktīvas darbības jomas paplašināšanas un GOS robežvērtību turpmākas samazināšanas dažādi varianti. Attiecībā uz produktu sortimentu, kuri tika noteikti kā iespējamie kandidāti iekļaušanai direktīvas darbības jomā, tika izvērtēti šādas iekļaušanas ieguvumi un izmaksas[7].

4.1.2. Gaisa piesārņojuma tematiskā stratēģija un NEC direktīva

Krāsu direktīvas īstenošana un pārskatīšana jāaplūko ES gaisa piesārņojuma novēršanas politikas īstenošanas kontekstā, jo īpaši ņemot vērā Komisijas 2005. gada Tematisko stratēģiju par gaisa piesārņojumu (turpmāk „Tematiskā stratēģija”)[8] un *NEC* direktīvu. Viens no galvenajiem šo dokumentu mērķiem ir samazināt piezemes ozona koncentrāciju, lai aizsargātu cilvēku veselību un ekosistēmas. Piezemes ozons un citi fotoķīmiskie oksidanti veidojas GOS, slāpekļa oksīdu un oglekļa monoksīda reakciju rezultātā saules gaismas klātbūtnē.

Tematiskā stratēģijā noteikti starpposma mērķi 2020. gadam, ņemot vērā attiecīgo pasākumu izmaksas un ar tiem saistītos ieguvumus. Šie mērķi ir izteikti kā „sasniedzamais progress” salīdzinājumā ar situāciju 2000. gadā. Attiecībā uz piezemes ozonu, mērķi ir samazināt priekšlaicīgu mirstību par 10 % un samazināt mežu ekosistēmu platības, kurās ozona koncentrācija kritisko līmeni pārsniedz par 15 %. Tematiskajā stratēģijā norādīts, ka šo mērķu sasniegšanai GOS emisijām 2020. gadā (ES-25) jābūt par 51 % zemākām nekā 2000. gada līmeņiem. Paredzams, ka pašreizējie tiesību akti attiecībā uz GOS emisijām, tostarp Krāsu direktīva, ievērojami veicinās to samazināšanos un dos ievērojamu ieguldījumu GOS emisiju vispārējo mērķu sasniegšanā. Jaunākajā Eiropas mēroga novērtējumā[9] konstatēts, ka līdz 2020. gadam esošie tiesību akti nodrošina priekšnoteikumus kopējo emisiju

---

7 Pētījuma gala ziņojums pieejams tīmekļa vietnē: http://circa.europa.eu/Public/irc/env/paints_directive/library?l=/review_2008_2009/contract

8 Komisijas ziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam „Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu (COM(2005) 446 galīgā redakcija), 21.09.2005.

9 *NEC* scenārija analīze, ziņojums Nr. 7, http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/pdf/nec7.pdf

samazināšanai gandrīz uz pusi salīdzinājumā ar 2000. gadu, tādējādi tuvojoties mērķiem, kas noteikti Tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu.

Ir pazīmes, ka dažām dalībvalstīm varētu būt problēmas 2010. gadā nepārsniegt *NEC* direktīvā noteikto pieļaujamo maksimālo GOS emisiju. Tomēr dalībvalstīm ir jāziņo par emisijām tikai divus gadus pēc mērījumiem, un tāpēc galīgā emisiju uzskaite par 2010. gadu vēl nav pieejama.

4.1.3. GOS emisijas no tādu materiālu izmantošanas, uz kuriem attiecas Krāsu direktīva

NEC direktīvas 7. un 8. pantā noteikta prasība dalībvalstīm katru gadu sagatavot valsts mēroga emisijas pārskatus un emisijas prognozi 2010. gadam par piesārņojošām vielām, kurām piemēro šo direktīvu. Šie ziņojumi parāda, ka 2008. gada GOS emisijas no krāsu un laku izmantošanas ES-27 bija 1379 kilotonnas (kt), kas ir apmēram 16,6 % no kopējām paziņotajām GOS emisijām. Lai gan ziņojumos iekļauti neapkopoti emisiju dati[10], izmantoto darbību klasifikācija neļauj precīzi noteikt GOS emisijas no tādu materiālu lietošanas, uz kuriem attiecas Krāsu direktīva.

Šīs emisijas un to turpmākās izmaiņu tendences novērtētas, pamatojoties uz datiem par ražošanas apjomu un prognozēm, ko sniegusi attiecīgās nozares apvienība[11]. Novērtējums liecina, ka 2006. gadā kopējās GOS emisijas no tādu dekoratīvo krāsu lietošanas, uz kurām attiecas direktīva, bija apmēram 410 kt. Paredzams, ka 2010. gadā emisijas samazinās līdz 373 kt, jo stāsies spēkā stingrākas robežvērtības. Tomēr sagaidāms, ka paredzams, ka 2020. gadā tās atkal palielināsies līdz 470 kt, galvenokārt augoša patēriņa dēļ. Attiecībā uz transportlīdzekļu galīgās apdares materiāliem aplēsts, ka 2007. gadā emisijas bija 56 kt un sagaidāms, ka 2020. gadā to apjoms palielināsies līdz 62 kt.

4.2. Darbības jomas paplašināšanas iespējas

Pārskata laikā tika izvērtēta direktīvas darbības jomas iespējamās paplašināšanas septiņpadsmit variantu vides, ekonomiskā un sociālā ietekme. Tas nozīmēja arī plašas konsultācijas ar iesaistītajām pusēm un dalībvalstīm.

Viens no izvērtētajiem produktiem bija krāsas un lakas aerosola iepakojumā, kas minētas direktīvas 9. pantā. Secināts, ka iespējai ietvert šādas krāsas direktīvas darbības jomā ir ļoti neliels GOS samazināšanas potenciāls (26 kt/gadā pilnīgas aizstāšanas gadījumā). Turklāt šī produktu grupa ietver ļoti dažādus produktu veidus, kuri tiek izmantoti dažādos nolūkos, līdz ar to definēt atbilstošas GOS robežas būtu grūti un to uzraudzība būtu sarežģīta. Lai direktīvā ieviestu GOS satura robežvērtības šiem produktiem, faktiski būtu nepieciešams pāriet uz citām pārklājumu sistēmām, bet esošās alternatīvas varētu radīt šo produktu lietošanas īpašību zudumu. Tādējādi krāsu un laku lietošanas izbeigšana aerosola iepakojumā tika uzskatīta par nepiemērotu.

---

[10] Attiecībā uz krāsām ziņojumos atsevišķi ir norādīti „Dekoratīvs pārklājums" (3.A.1. kategorija), „Rūpniecisks pārklājums" (3.A.2) un „Cita veida pārklājums" (3.A.3).

[11] Eiropas Krāsu, tipogrāfijas krāsu un mākslinieku krāsu ražotāju un importētāju padome (*CEPE*)

Izvērtējot pārējos variantus, tika novērtēts, ka pats lielākais GOS samazināšanas potenciāls (126 kt/gadā) būtu, ieviešot GOS robežvērtību (10 %) dezodorantiem un antiperspirantiem. Tomēr šis pasākums netika ieteikts, jo tas *de facto* būtu aizliegums izmantot aerosola iepakojuma un sūkņa tipa smidzināšanas sistēmas, un šķiet, ka esošās alternatīvas būtu pieņemamas tikai nelielai patērētāju daļai. Tāpēc šāda varianta turpmākai apsvēršanai ir nepieciešami sīkāki pētījumi, lai radītu alternatīvas smidzināšanas sistēmas dezodorantiem.

Neviens no pārējiem variantiem netika atzīts par tādu, kas varētu samazināt GOS emisijas par vairāk nekā 40 kt/gadā. Attiecībā uz produktiem, kas nav paredzēti pārklājumiem, lai pilnībā izvērtētu to iekļaušanas iespējamo ietekmi direktīvas darbības jomā, nav zināma paredzamā tirgus attīstība un patērētāju noskaņojums.

4.3. Stingrākas GOS robežvērtības transportlīdzekļu galīgās apdares materiāliem

Krāsu direktīvas II(B) pielikumā noteikts maksimālais GOS saturs transportlīdzekļu galīgās apdares materiāliem. Tika izvērtētas stingrāku GOS robežvērtību noteikšanas iespējas un attiecīgā ietekme katrā transportlīdzekļu galīgās apdares materiālu apakškategorijā. Kopējais šā novērtējuma secinājums bija tāds, ka šīm krāsām un lakām nebūtu lietderīgi ierosināt noteikt stingrākas GOS robežvērtības:

– Izdarīts secinājums, ka lielākajai daļai apakškategoriju nebūtu iespējams samazināt robežvērtības tāpēc, ka nav paredzams, ka tuvākajā laikā tirgū būs pieejami produkti ar zemāku GOS saturu, vai arī tāpēc, ka nav piemērotu testēšanas metožu;

– Attiecībā uz virsmas apdares krāsām un speciāliem apdares materiāliem secināts, ka, izmantojot iespējas optimizēt esošās prasības, iegūtu GOS samazinājumu tikai apmēram par 3,5 kt/gadā, bet sarežģītākas uzraudzības dēļ varētu palielināties administratīvais slogs.

4.4. II posma robežvērtību sociāli ekonomiskā ietekme

Pārskatā tika aplūkota arī iespējama jauna veida sociāli ekonomiska ietekme, kas netika paredzēta vai novērtēta direktīvas sagatavošanas laikā (1999.-2002. gadā).

Vienīgā atbilstošā ietekme, kas tika konstatēta, bija saistīta ar izmaksām to produktu (pār)marķēšanai, kuriem piemēro direktīvas prasības. Šis jautājums tika uzskatīts par atbilstošu, arī ņemot vērā iespējamo direktīvas darbības jomas paplašināšanu. Nozares apvienības aplēses liecina, ka kopējās marķēšanas izmaksas būs apm EUR 600 milj.. Papildu izmaksas EUR 141 milj. apmērā tika aplēstas attiecībā uz prasībām neatbilstošu produktu ņemšanu atpakaļ un iznīcināšanu. Šīs izmaksas iespējams varētu samazināt, pagarinot pārejas periodu, kura laikā joprojām atļauta prasībām neatbilstošu produktu pārdošana (piemēram, divi gadi viena gada vietā).

5. SECINĀJUMI UN PERSPEKTĪVAS

Pamatojoties uz dalībvalstu sākotnēji sniegto informāciju par direktīvas īstenošanu pirmajos gados pēc tās transponēšanas, redzams, ka ir izveidotas uzraudzības sistēmas atbilstības nodrošināšanai. Tomēr vairākām dalībvalstīm radušās grūtības savlaicīgi izveidot uzraudzības sistēmas, tādēļ esošajās uzraudzības programmās un

praksē ir nepieciešami uzlabojumi, veicot pieredzes apmaiņu un nosakot labākās prakses piemērus, pirms iespējams izdarīt konkrētus secinājumus par GOS emisiju detalizētu ietekmi. Turpmāka informācija no dalībvalstīm par šiem aspektiem tiek apkopota no otrajiem nacionālajiem īstenošanas ziņojumiem. Tie būs pamatā Komisijas otrajam ziņojumam par šīs direktīvas īstenošanu.

Saskaņā ar direktīvas pārskatīšanas klauzulu novērtēti pasākumi, kuru rezultātā būtu iespējams panākt GOS emisiju papildu samazinājumu, t.i., direktīvas jomas paplašināšana un stingrāku GOS robežvērtību noteikšana transportlīdzekļu galīgās apdares materiāliem. Tomēr, pat reglamentējot ļoti plašu dažādu produktu klāstu, varētu iegūt nelielus potenciālus emisijas samazinājumus un tas radītu ievērojamas īstenošanas problēmas, kā arī palielinātu administratīvo slogu un izmaksas. Tas nozīmē, ka joprojām ir svarīgs jautājums par ietekmes nenoteiktību uz patērētāju noskaņojumu un iespējamu administratīvā sloga palielināšanos tādu produktu reglamentācijai, kas nav paredzēti pārklājumiem. Turklāt saskaņā ar jaunākajiem integrētās novērtēšanas modelēšanas rezultātiem, un Tematiskās stratēģijas noteikto starpposma mērķu sasniegšanai nav vajadzības pastiprināt esošos GOS emisiju samazināšanas pasākumus. Kā ar Tematiskās stratēģijas pārskatīšanu saistītā darba daļu turpmākajos gados tos novērtēs papildus. Tāpēc šajā posmā nav pamata izdarīt Krāsu direktīvas darbības jomas vai robežvērtību grozījumus.